

Bruxelles, 7. lipnja 2019.
(OR. en, it, de)

Međuinstitucijski predmet:
2018/0105(COD)

9313/19
ADD 1 REV 2

CODEC 1080
ENFOPOL 245
JAI 521
EF 194

NAPOMENA O TOČKI „I/A”

Od:	Glavno tajništvo Vijeća
Za:	Odbor stalnih predstavnika / Vijeće
Predmet:	Nacrt DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o utvrđivanju pravila kojima se olakšava uporaba financijskih i drugih informacija u svrhu sprečavanja, otkrivanja, istrage ili progona određenih kaznenih djela i stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 2000/642/PUP (prvo čitanje) – donošenje zakonodavnog akta – izjave

Izjava Italije

Italija se slaže s ciljem Nacrta direktive u pogledu uporabe financijskih informacija, ne samo u svrhu sprečavanja pranja novca i financiranja terorizma, već i u vezi s drugim teškim kaznenim djelima.

Iako su neke naše primjedbe prihvaćene u konačnom tekstu i iako se u uvodnim izjavama upućuje na to da se pri provedbi akta u obzir trebaju uzeti priroda, zadaće i nadležnosti utvrđene u skladu s nacionalnim pravom, Italija ponavlja svoje bojazni u pogledu uvođenja posebnih obveza za države članice.

Italija je tijekom cijelih pregovora jasno izražavala da prednost daje većem stupnju fleksibilnosti u provedbi odredaba Direktive.

Izjava Njemačke

Njemačka u osnovi podupire cilj Nacrta direktive da se poboljša pristup informacijama financijsko-obavještajnim jedinicama (FOJ-evima) te tijelima koja provode istrage i tijelima za izvršavanje zakonodavstva, da se poveća suradnja među odgovarajućim nadležnim tijelima i općenito ojačaju financijske istrage. Njemačka ipak ima znatne rezerve u vezi s pojedinim odredbama kompromisnog teksta, posebice u vezi s definicijom informacija o izvršavanju zakonodavstva iz članka 2. stavka 6. te u vezi s člancima 9. i 10. i uvodnom izjavom 22., koji nisu bili dio mandata Vijeća za pregovore u okviru trijaloga dogovorenog 21. studenoga 2018. Njemačka smatra da su predstavljenim kompromisnim tekstom uvedena znatna pogoršanja u odnosu na mandat Vijeća, a djelomično i u odnosu na prijedlog Europske komisije.

Za Njemačku je od posebne važnosti da pojedinačna tijela ne mogu izbjeći zahtjeve u pogledu prikupljanja podataka. Sada postoji opasnost da dođe do toga jer se definicijom pojma „*law enforcement information*” (informacije o izvršavanju zakonodavstva) iz članka 2. stavka 6. točke (ii) obuhvaćaju i podaci i informacije koje bi tijelo koje prima zahtjev tek trebalo prikupiti. Pritom je prema formulaciji u Nacrtu direktive nevažno bi li tijelo koje prima zahtjev uopće smjelo izravno prikupljati takve podatke.

U članku 9. sadržana je odredba o razmjeni informacija među FOJ-evima na razini Unije koja nije u skladu s Direktivom EU-a o sprečavanju pranja novca [Direktiva (EU) 2015/849], posebice člancima 32. i 53. te direktive. Pravna služba Vijeća već se u pisanom mišljenju o prijedlogu Europske komisije kritički izrazila o proturječjima iz članka 9. u odnosu na Direktivu EU-a o pranju novca (mišljenje od 12. listopada 2018., 13100/18). Trenutačnim pravilom iz članka 9. ta proturječja nisu uklonjena. Njime se uspostavljaju konkretni zahtjevi za razmjenu informacija među FOJ-evima koja prelazi opseg njihovih zadaća utvrđen pravom Unije, te time zadire u slobodu država članica da svoje nacionalne FOJ-eve organiziraju u skladu s vlastitim pravnim poretom. Pravilom se osim toga predviđaju konkretni zahtjevi u pogledu razmjene informacija u odnosu na terorizam ili organizirani kriminal, iako se u pravu Unije, ni Direktivom EU-a o pranju novca ni ovim Nacrtom direktive, ti pojmovi pobliže ne određuju, ne obrazlaže se nadležnost FOJ-eva za borbu protiv takvih kaznenih djela niti se razlikuje razmjena informacija od drugih instrumenata u okviru policijske ili pravosudne razmjene informacija.

Člankom 10. predviđa se razmjena podataka među nadležnim tijelima različitih država članica koje je odgovarajuća država članica imenovala u skladu s člankom 3. stavkom 2. Člankom 3. stavkom 2. pritom se državama članicama daje široko diskrecijsko pravo u pogledu izbora tih tijela, koja bi prema potrebi mogla biti određena decentralizirano na regionalnoj razini i imati veoma različite zadaće, te se njime države članice obvezuje da prijave tijela u roku od četiri mjeseca od isteka roka za prenošenje. Nasuprot tome, člankom 10. zahtijeva se da države članice prije isteka roka za prenošenje predvide razmjenu na razini Unije među tim tijelima koja tek treba imenovati. Time bi države članice morale na pravno obvezujući način provesti razmjenu informacija u osjetljivom području financijskih informacija, prepuštajući pritom važne odluke o (budućem) diskrecijskom pravu drugim državama članicama.

U uvodnoj izjavi 22. konkretnim se upućivanjem na tijelo „FOJ EU-a” kao primjerom za „*coordination and support mechanism*” (mehanizam za koordinaciju i potporu) odstupa od zadaće ocjene koja je utvrđena u članku 65. Direktive EU-a o pranju novca i još nije provedena.

Nadalje, čini se da posebne odredbe o zaštiti podataka u kompromisnom tekstu nisu sustavno dosljedne, ako bi se osim Direktive (EU) 2016/680 trebala primjenjivati i Uredba (EU) 2016/679.

Zbog navedenih nedostataka državama članicama znatno se otežava osiguravanje potpunog, točnog i posebice pravno sigurnog prenošenja zahtjeva Direktive. Njemačka stoga ulaže rezerve i ne može poduprijeti trenutni kompromisni tekst Nacrta direktive.
